

Størrelsen, vilde der ikke være noget i Vejen for, at der vil kunne dannes to selvstændige Kommuner. Naar man nu ikke har kunnet gaa ind paa Forslaget saaledes, som det er fremst, af disse Grunde, som jeg har nævnt, har man tænkt sig om, hvilken Vej man saa skulde gaa; og saa var der ikke anden Vej for os at gaa end at foreslaa at tilraade en Adskillelse. Man har ikke turdet eller villet gaa saa vidt at paahyde en Adskillelse; men man har sagt: Naar Kommunerne i Henhold til Landkommunallovens § 1 sammenholdt med § 19 bleve adskilte, traadte der et andet Skattegrundlag for de faste Ejendomme i Sundbyernes Kommune i Kraft, og med Hensyn til Adskillelsen vil Forholdet blive dette, at hvis et Sogn ønsker Adskillelsen, og det henvender sig til Amtsraadet derom, og det bliver bifaldet af Indenrigsministeren, — hvilket man maa forudsætte, det maa blive, da der jo tidligere er fremst et Forslag derom — og hvis saa det Tilfælde indtræder, som jeg ikke haaber vil indtræde, at de to Kommuner ikke kunne enes om Adskillelsen, vilde det efter min Opfattelse af Landkommunalloven blive Amtsraadet, der bestemte, paa hvilke Vilkaar de to Sogne skulde adskilles, naar det paa Forhaand har Indenrigsministerens Billigelse, at Adskillelsen skal foregaa. I de fleste Tilfælde, som have foreligget, er det jo strandet paa Indenrigsministeren; men naar Indenrigsministeren har givet sin Tilladelse til, at to Kommuner maa adskilles, kender jeg ikke noget Tilfælde, hvor den ikke er bleven gennemført; men jeg kender Tilfælde, hvor det er strandet paa Ministerens Modstand; og denne Modstand kan man ikke vente vil komme til Stede i det foreliggende Tilfælde. Men Udvalget paatager sig ikke noget som helst Ansvar med Hensyn til Adskillelsen, det er overladt til Administrationen. Hvis det kun havde drejet sig om dette, er det en Selvfølge, at der ikke havde været noget at forelægge Lovgivningsmagten, det var da kun et administrativt Anliggende; men Lovforslaget er forelagt, fordi det er nødvendigt, at der kommer et andet Skattegrundlag for de faste Ejendomsstatter. Det, man saa har foreslaaet angaaende dette Spørgsmaal, er ikke at sætte noget ved Siden af Hartkornskatten, men at ombytte Hartkornskatten med en anden fast Ejendomsstat, som man i Lovforslaget betegner som en Grundstat. Og maa jeg nu blot sige nogle saa Ord om Grundstaten. For det første maa jeg fremkomme med den Bemærkning, at Lovforslagets Grundregler, saaledes som det foreligger her, ere hentede fra Loven af 14de December 1857 om Grund-

statsten for Kjøbenhavns udenbys Grundsaalebes, at man har et kendt Grundlag at bygge paa. Hvad de ubebyggede Grunde angaar, saa foreslaar Lovforslaget, at de inddeles i tre Klasser, og til første Klasse høre da de Arealer, som benyttes til Dyrkning eller Græsning, og de ansættes til en Værdi af 1,200 Kr. pr. Td. Vand; de Arealer, der benyttes til Haver, ansættes til en Værdi af 2,400 Kr. pr. Td. Vand, og Arealer, der anvendes til Handelsbrug, Lømmerspladser, Forlystelsessteder o. desl. ansættes til en Værdi af 10,000 Kr. pr. Td. Vand. De bebyggede Grunde derimod ansættes til den Værdi, de have i Handel og Wandel. Dette har man ment var rigtig for at undgaa en strøvgvis Inddeling, da man kan taksero Grundene efter deres mere eller mindre fordelagtige Beliggenhed; men der er en Maksimumsgrænse for Værdiansættelsen af bebyggede Grunde, idet den ikke maa overskride 10 pCt. af Forskringssummen, og det anser jeg for rigtig; Bygningsværdien ansættes efter Assuranceværdien. Disse Værdier tilfammenlagte, enten det nu er blot Bygningen med Grunden, eller det er Bygningen foruden Grunden, hvorpaa den staar, tillige med Jordtilliggende — disse Værdier tilfammen ere saa ansatte i Grundtakst, og for hver 3,000 Kr., som indeholdes i denne Værdiansættelse, ansættes Ejendommen til 1 Portion Grundtakst. Det er nu i korte Træk saaledes, som man har tænkt sig Forholdet ordnet med Hensyn til Indførelsen af denne ny Stat paa faste Ejendomme, nemlig Grundstaten, der skal afløse Hartkornskatten. Det er altsaa i Overensstemmelse med Grundsatningerne for Købstædernes Forhold og ogsaa i Lighed med, hvad der har gældt for udenbys Grunde i Kjøbenhavn. — Maa jeg nu, inden jeg slutter, idet jeg ikke skal gaa videre ind paa Enkeltighederne i Loven, fremkomme med en Bemærkning angaaende Lovforslagets § 4. Udvalget er gaaet ud fra, at Kommissionen ikke skulde have noget Vedlæg som saadan, men at det var Medhjælpen, der skulde lønnes. Det er nok muligt, at det bliver for stor en Byrde at lægge f. Eks. paa Virkedommeren i Amager Birk, at han skal lede Kommissionens Arbejde med videre, ligesom ogsaa paa de 4 Mænd, der skulle træde til. Men man har ogsaa tænkt sig, at det var indeholdt i denne Sum for Medhjælp; men det er i alt Fald ikke klart. Hvis det skal opfattes saaledes, at det ikke skal være gratis, da bør der derom være en Forstaelse mellem den højtærede Minister og Udvalget. Udvalget er gaaet ud fra den Opfattelse ved Affattelsen af Lovforslaget,